

Τμήματα Φυσικής
Το ΚΚΕ & η ΚΝΕ έχουν
πρόταση
για
τις σπουδές και
το αντικείμενό μας

Φοιτητική
Επιτροπή
του Κεντρικού
Συμβουλίου της

ΚΝΕ

web: www.kne.gr // e-mail: kne@kne.gr

Οι φοιτητές και οι φοιτήτριες των τμημάτων Φυσικής περάσαμε με κόπο στη σχολή μας με προσδοκία ότι θα έχουμε υψηλού επιπέδου, σύγχρονες σπουδές. Αγαπάμε το επιστημονικό μας αντικείμενο, πολλοί είχαμε όνειρο από μικροί να σπουδάσουμε τη Φυσική! Έχουμε απαίτηση από τις σπουδές μας, για να διαμορφώσουμε στέρεο επιστημονικό υπόβαθρο γνώσεων, να κατακτήσουμε επιστημονικό τρόπο σκέψης και μεθοδολογία, ώστε να επεκτείνουμε τα όρια της ανθρώπινης γνώσης, να επιλύσουμε σύγχρονα προβλήματα, να μπορούμε να διδάξουμε Φυσική. Στο πανεπιστήμιο αγωνιζόμαστε καθημερινά για να εξασφαλίσουμε όρους σπουδών αντάξιους με το επίπεδο των δυνατοτήτων της κοινωνίας μας.

Το Πανεπιστήμιο είναι... ταξίδι στον χρόνο

Σε αρκετά Τμήματα Φυσικής κάνουμε μάθημα σε αμφιθέατρα που πλημμυρίζουν στις βροχές, είναι ασυνήθιστα και απαρхайωμένα. Στα εργαστήριά μας δεν ξεχωρίζουμε την αντίκα με ιστορικό ενδιαφέρον από τον εξοπλισμό που χρησιμοποιούμε. Συχνά για τη διεξαγωγή ενός πειράματος “πατεντάρεται” με καθημερινά εργαλεία ή συσκευή που χρειαζόμαστε και ως λύση ανάγκης, αν δε λειτουργήσει αυτό, καλούμαστε να φανταστούμε το αποτέλεσμα του πειράματος μας! Συχνά αναγκάζομαστε να κάνουμε δύο ή και τρεις ομάδες φοιτητών ένα πείραμα στη μία και μοναδική λειτουργική διάταξη. Πώς να αφομοιώσει ένας φοιτητής, για παράδειγμα, τη Θερμοδυναμική, όταν δε μελετά τη συγκεκριμένη πρακτική εφαρμογή όσων διδάσκεται, ώστε να σκεφτεί κριτικά και να καταλάβει την ουσία των φαινομένων που εξετάζει;

Χωρίς ανθρώπινο δυναμικό: Η υποστελέχωση των τμημάτων Φυσικής είναι τραγική. Χαρακτηριστικά, στο Φυσικό του ΕΚΠΑ, οι καθηγητές έχουν μειωθεί κατά 70% μέσα στην τελευταία 15ετία. Το 2023 οι φοιτητές στα 4 πρώτα έτη ήταν 973 και οι επί πτυχίω περίπου 3.500, που αναλογούσαν σε 56 μέλη ΔΕΠ και 10 μέλη ΕΤΕΠ. Σήμερα, υπάρχουν μαθήματα που έχουν έναν διδάσκοντα ή άλλα που αφαιρέθηκαν από το Π.Σ. επειδή συνταξιοδοτήθηκε ο καθηγητής που τα δίδασκε.

Χωρίς φοιτητική μέριμνα: Η φοιτητική μέριμνα είναι ανεπαρκής, αν όχι επικίνδυνη! Οι ήδη ελάχιστοι εστιακοί φοιτητές, (οι εστίες καλύπτουν λιγότερο από το 6% των φοιτητών) έρχονται αντιμέτωποι με ασανσέρ σε ελεύθερη πτώση (ΑΠΘ), με επικίνδυνα βακτήρια στο νερό που χρησιμοποιούν (ΕΚΠΑ) κ.ά. Η σίτιση είναι ανεπαρκής, ενώ σε όλη τη χώρα κλείνει το καλοκαίρι.

Χωρίς βιβλία: Τα συγγράμματα που χρειαζόμαστε για τα μαθήματά μας τα παραλαμβάνουμε στα μέσα προς τέλη του εξαμήνου, ενώ υπάρχουν μαθήματα που δεν αντιστοιχούν σε συγκεκριμένο σύγγραμμα και για τα οποία δεν υπάρχουν σημειώσεις, ειδικά μάλιστα στις κατευθύνσεις.

Όλα αυτά έχουν...

...αρνητικές επιπτώσεις:

Στους όρους σπουδών μας. Στα τμήματα Φυσικής, ο μέσος όρος αποφοίτησης εξαιτίας όλων των εμποδίων ξεπερνά τα ν+2 χρόνια και 1 στους 2 φοιτητές εργάζονται για να τα βγάλουν πέρα. Ταυτόχρονα, απειλούνται με διαγραφή χιλιάδες ενεργοί φοιτητές-τριες που προσπαθούν να πάρουν το πτυχίο τους.

...συγκεκριμένους υπεύθυνους:

Την πολιτική που εφαρμόζουν όλες οι κυβερνήσεις, της χρόνιας υποχρηματοδότησης των σχολών, των ελλείψεων σε καθηγητές, υποδομές, με πετσοκομμένους προϋπολογισμούς στο όνομα των “δημοσιονομικών αναγκών”.

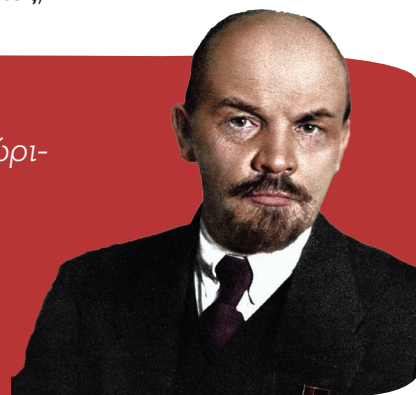
Μαθαίνουμε τελικά όσα χρειάζεται ένας Φυσικός;

Τα προγράμματα σπουδών των Τμημάτων Φυσικής αναπροσαρμόζονται με κριτήριο τις ιεραρχήσεις του κεφαλαίου στην οικονομία και στην έρευνα, πράγμα που τελικά τα οδηγεί στην υποβάθμιση. Σε πολλές περιπτώσεις, διάφορες αλλαγές, παρουσιάζονται με τον μανδύα της “ελάφρυνσης” του προγράμματος σπουδών και της μείωσης του μέσου όρου αποφοίτησης. Τελικά, ούτε αυτόν τον στόχο πετυχαίνουν, ενώ έχουν αρνητικά αποτελέσματα στη συνοχή του πτυχίου, την ποιότητα της παρεχόμενης γνώσης. Χαρακτηριστικά, στο Φυσικό της Αθήνας, με τις πιο πρόσφατες αλλαγές στο προγραμματί σπουδών, βασικά μαθήματα για την κατανόηση των σύγχρονων εννοιών της Φυσικής, των νόμων κίνησής της, όπως για παράδειγμα η Μηχανική ΙΙ (Λαγκρανζιανή Μηχανική), έγιναν προαιρετικά. Αντίστοιχα, ως συνέπεια της έντασης της επιχειρηματικής δραστηριότητας των ΑΕΙ, με βάση τις αυξημένες “μπίζνες” στους κλάδους της Ενέργειας (ειδικά της “πράσινης”) και της Ηλεκτρονικής λαμβάνουν σημαντική ιδιωτική χρηματοδότηση, την ίδια ώρα που άλλοι τομείς όπως της Πυρηνικής ή της Αστροφυσικής απαξιώ-

νονται, υποστελεχώνονται. Στην ίδια κατεύθυνση, είναι ανύπαρκτα τα μαθήματα που σχετίζονται με την ιστορική ανάπτυξη των φυσικών επιστημών, τη σύνδεσή τους με την κοινωνικοοικονομική εξέλιξη της ανθρωπότητας. Λείπει η σύνδεση των μεγάλων ανακαλύψεων με τα ερωτήματα που κλήθηκαν να απαντήσουν οι μεγάλοι επιστήμονες, φυσικοί της ιστορίας, στη βάση των κοινωνικών αναγκών που αναδύονταν. Ελάχιστες είναι επίσης οι προσπάθειες φιλοσοφικής εμβάθυνσης και ερμηνείας των σύγχρονων φαινομένων, ενώ ακόμα και αυτές όπου υπάρχουν είναι ανορθολογικές, αντιεπιστημονικές και ιδεαλιστικές. Έτσι για παράδειγμα διδάσκεται ότι οι σύγχρονες ερμηνείες της κβαντομηχανικής, «καταργούν τη γνωσιμότητα της πραγματικότητας» ή ακόμα και την αντικειμενικότητά της, τον αιτιακό καθορισμό της. Μήπως οι σύγχρονοι κβαντικοί υπολογιστές που μετατρέπουν την κοινωνικά κατεκτημένη θεωρητική γνώση των νόμων της κβαντομηχανικής, σε πρακτική εφαρμογή στην υπηρεσία του ίδιου του ανθρώπου, δεν γκρεμίζουν με πάτογο κάθε επιχείρημα “αγνωστικισμού” και “υποκειμενικότητας” της πραγματικότητας;

“Η μοναδική “ιδιότητα” της ύλης που με την αναγνώρισή της συνδέεται ο φιλοσοφικός υλισμός, είναι η ιδιότητα να είναι αντικειμενική πραγματικότητα, να υπάρχει έξω από τη συνείδησή μας.”

Β. Ι. Λένιν

Τα προγράμματα σπουδών θα έπρεπε να προσαρμόζονται σε αντιστοιχία με τις εξελίξεις της Φυσικής, να καλλιεργούν ένα στέρεο επιστημονικό υπόβαθρο, δίνοντάς μας όλα τα απαραίτητα εφόδια για να εργαστούμε στο αντικείμενό μας. Να οξύνεται ο προβληματισμός, το ενδιαφέρον μέσα από την προσέγγιση των σύγχρονων προβλημάτων που μελετά κάθε τομέας της σύγχρονης Φυσικής. Δε γίνεται να μελετάμε αποσπασματικά και ξεκομμένα τα διάφορα πεδία της φυσικής επιστήμης, χωρίς ενιαία μεθοδολογία, χωρίς σύνδεση με την ιστορική τους ανάπτυξη και αλληλοσυσχέτιση.

Προμηθεύσου και διάβασε το σπουδαίο έργο του Φρ. Έγγκελς “Η διαλεκτική της φύσης”

Το ήξερες;

Ο Λένιν στο έργο “Υλισμός και Εμπειριοκριτικισμός” αναλύει τις μεθοδολογικές δυσκολίες και τις αντιφάσεις που αντιμετώπιζαν οι φυσικοί στην αρχή του 20^{ου} αιώνα και που συνιστούσαν μια από τις αιτίες που τους ωθούσαν να περάσουν στο στρατόπεδο των ιδεαλιστών. Επισήμανε ότι η κρίση στη Φυσική μπορούσε να ξεπεραστεί μέσα από τη βαθιά κατανόηση της επιστήμης του διαλεκτικού υλισμού. Αυτός παρείχε ένα σίγουρο δρόμο για τη Φυσική, ώστε να υπερβεί κάθε είδους κρίση και να αναπτυχθεί περαιτέρω.

Και μόλις κρατήσω το πτυχίο στα χέρια μου... Τι κάνω;

Θα περίμενε κανείς πως το πτυχίο που λαμβάνει ένας πτυχιούχος τμήματος Φυσικής τον κατοχυρώνει, ώστε να εργαστεί με σύγχρονα εργασιακά, ασφαλιστικά δικαιώματα στο αντικείμενό του. Όμως οι κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και οι ανάγκες του κεφαλαίου που υπηρετούν όλες οι κυβερνήσεις, έχουν οδηγήσει το πτυχίο να αποτελεί ένα ακόμα “προσόν” αντί για το εφόδιο που θα μας προσφέρει τη δυνατότητα να εργαστούμε με δικαιώματα στο αντικείμενο που σπουδάσαμε. Γι’ αυτό μεγάλο ποσοστό των πτυχιούχων (90%) αναγκάζεται να προχωρήσει σε μεταπτυχιακό, ενώ πολλοί (40%) επιλέγουν να κάνουν ακόμα και δεύτερο! Δεν είναι τυχαίο που η πλειοψηφία των εισακτέων στα Τμήματα Φυσικής, θέλει να κατευθυνθεί προς την Αστροφυσική ή την Πυρηνική Φυσική όμως στην πορεία των σπουδών του, αλλάζει προσανατολισμό, κάτω από την απογοήτευση για την εργασιακή προοπτική, αλλά και τους όρους σπουδών.

Εργαζόμενος-η σε σχολεία και φροντιστήρια

Πολλοί και πολλές από τους πτυχιούχους Φυσικής επιδιώκουν να εργαστούν ως εκπαιδευτικοί. Η δυνατότητα εργασίας στην εκπαίδευση γίνεται όλο και πιο δύσκολη, ενώ μπαίνουν και νέα εμπόδια, όπως η πρόβλεψη του νόμου της κυβέρνησης της ΝΔ για απόσπαση της παιδαγωγικής επάρκειας από τα πτυχία μας που σε αυτή τη φάση μένει ανενεργή κάτω από τους αγώνες μας. Οι πτυχιούχοι των Τμημάτων μας, που επιδιώκουν να δουλέψουν στη δημόσια εκπαίδευση, έστω ως αναπληρωτές, βλέπουν το όνομά τους κάπου χωμένο σε μία ατελείωτη λίστα με χιλιάδες ονόματα που περιμένουν “για μια θέση στον ήλιο”. Οι πίνακες αυτοί ανοίγουν περίπου κάθε 3 χρόνια κι από αυτούς που περιμένουν διορίζονται όσοι έχουν περισσότερα μόρια. Το πτυχίο του Φυσικού κατοχυρώνει 14 μόρια, που όμως δεν αρκούν. Γι’ αυτό ξεκινά εκ νέου το “κυνήγι” των μορίων με πτυχίο στα αγγλικά, μεταπτυχιακά, διδακτορικά και ειδικά σεμινάρια επί πληρωμή για να δώσουν 1 με 2 μόρια! Τα κενά στα σχολεία αντιμετωπίζονται στο όνομα των “δημοσιονομικών αντοχών” και της “εξοικονόμησης

πόρων”, με δεύτερες αναθέσεις μαθημάτων σε ήδη διορισμένους καθηγητές. Οι αναπληρωτές καθηγητές διορίζονται σε τέσσερις φάσεις, με την κάθε φάση να έχει διαφορετική σύμβαση εργασίας, αν δεν έχουν “μπαλωθεί” τα κενά.

Πολύ συχνά καταλήγει ένας αναπληρωτής να τρέχει από σχολείο σε σχολείο, χωρίς καμία σταθερότητα στην εργασία και το πρόγραμμά του και χωρίς να μπορεί να διαμορφώσει ουσιαστικό δεσμό με τους μαθητές του.

Στα φροντιστήρια, οι απόφοιτοι των τμημάτων Φυσικής καλούνται να διδάξουν αυτό που έχει ανάγκη το φροντιστήριο, π.χ. ένας φυσικός να διδάσκει μαθηματικά. Η σύμβασή τους είναι ωρομίσθια, ορισμένου χρόνου και για να συμπληρώσουν το πλήρες ωράριό τους και να έχουν την αντίστοιχη ασφάλιση πρέπει συχνά να δουλεύουν σε δύο φροντιστήρια ή να κάνουν παράλληλα ιδιαίτερα. Οι εκπαιδευτικοί στα φροντιστήρια αναγκάζονται να κυνηγούν το αποτέλεσμα στους μαθητές, την ανταπόκρισή τους στις εξετάσεις, κάνοντας έτσι μεγάλο μέρος της παιδαγωγικής αξίας του μαθήματος και τη συνολική αντίληψη του επιστημονικού αντικειμένου.

Εργαζόμενος-η στην έρευνα

Ο/η πτυχιούχος που επιδιώκει να συνεχίσει στην ακαδημαϊκή έρευνα, αναγκάζεται να συμμορφωθεί με τις “ερευνητικές προτεραιότητες” του κεφαλαίου. Εξαιτίας της επιλεκτικής χρηματοδότησης και των τεράστιων ελλείψεων σε προσωπικό και τεχνικές υποδομές, ο ερευνητής βρίσκεται συνεχώς στην αγωνιώδη προσπάθεια να εξασφαλίσει ιδιωτική χρηματοδότηση, προσαρμόζοντας ανάλογα τους στόχους και την κατεύθυνση του ερευνητικού του έργου. Ακόμα και τότε, μόνο το 10%

των νέων ερευνητικών επιχειρημάτων καταφέρνει να εξασφαλίσει κάποια χρηματοδότηση, ενώ στη συνέχεια ακόμα και από αυτά, είναι ελάχιστα τα όσα καθίστανται μακροχρόνια βιώσιμα. Με αυτόν τον τρόπο, απαξιώνεται μεγάλο τμήμα των εργαστηριακών υποδομών και του εξοπλισμού, χάνεται σημαντική τεχνολογία και καινοτόμες, χρήσιμες κοινωνικά ιδέες και εφαρμογές, απλά και μόνο επειδή δεν προσέφεραν ικανοποιητικό κέρδος σε κάποιον επενδυτή. Στην πρά-

ξη, η ανάπτυξη με βάση το κριτήριο του κέρδους, τον ανταγωνισμό, την πατέντα και το κυνήγι της χρηματοδότησης, σπαταλούν αναρίθμητες παραγωγικές δυνάμεις, πρώτα και κύρια την εργασία των ερευνητών. Τελικά, όχι μόνο δεν τροφοδοτούν την εξέλιξη της επιστήμης, αλλά της βάζουν σημαντικότητα εμπόδια. Αντιμετωπίζεται σοβαρή έλλειψη χρηματοδότησης στην “έρευνα υψηλού ρίσκου”, αφού αυτή δεν προσκομίζει άμεσο κέρδος για τον όμιλο που τη χρηματοδοτεί.

Οι εντεινόμενες ανταγωνιστικές ροές χρηματοδότησης από διάφορα κέντρα και η “μάχη” για τη διεκδίκησή τους εντείνουν ακόμα περισσότερο αυτό το φαινόμενο, αξιολογώντας τις ιδέες με βάση το “business plan” κι όχι την κοινωνική συνεισφορά. Έτσι υποβαθμίζεται συνεχώς η βασική έρευνα. Οι νέοι ερευνητές συχνά αναγκάζονται να εργάζονται παράλληλα με την έρευνά τους. Πολλοί είναι εκείνοι που τελικά τα παρατάνε, γιατί δεν μπορούν να συμβιβάσουν την ανάγκη για επιβίωση με την προσήλωση που απαιτεί η ερευνητική δουλειά. Στις σχολές μας υπάρχουν αρκετοί υποψήφιοι διδάκτορες και

ερευνητές που κατά κανόνα εργάζονται απλήρωτοι, χωρίς σύμβαση και ανασφάλιστοι. Η άλλη λύση είναι ο φοιτητής να περιμένει “υπομονετικά” 2-3 χρόνια για μια υποτροφία ανάμεσα σε ελάχιστες θέσεις μήπως και καταφέρει να ολοκληρώσει την έρευνά του, αφιερώνοντας σε αυτήν τον απαραίτητο χρόνο. Μάλιστα οι υποτροφίες αυτές, τις περισσότερες φορές, είναι χωρίς ασφάλεια και δεν αναγνωρίζονται ως χρόνος εργασίας. Σήμερα, η επιστήμη και η έρευνα έχουν ταξικό χαρακτήρα, υποτάσσονται στον κυρίαρχο τρόπο και σκοπό της παραγωγής, στο καπιταλιστικό κέρδος και στις επιδιώξεις των

ιμπεριαλιστών και για αυτό ακριβώς βρίσκονται σε αντίθεση κατεύθυνση με τις λαϊκές ανάγκες. Δεν είναι τυχαίο που το τελευταίο διάστημα, στη βάση της συνολικής μετατροπής της οικονομίας σε πολεμική, της γενικευμένης πολεμικής προετοιμασίας, η έρευνα προσανατολίζεται ολοένα και περισσότερο σε τέτοιες κατευθύνσεις. Πληθαίνουν τα ερευνητικά προγράμματα για πολεμικούς σκοπούς, όπως τα πρόσφατα παραδείγματα του ΕΚΠΑ με τη Lockheed Martin, του ΠΑΔΑ με το κράτος-δολοφόνο του Ισραήλ, του ΕΜΠ όπου προκηρύχθηκαν 20 αντίστοιχα έργα “διττής χρήσης” και πολλά άλλα.

Σκέψου:

Όσους επιστήμονες στην ιστορία της ανθρωπότητας συνέδεσαν το όνομα τους με τη δημιουργία δολοφονικών μηχανών, πολεμικών όπλων, η ιστορία τους έχει καταδικάσει στην ατίμωση. Αντίθετα, όσους συμπορεύτηκαν με τους αγώνες των λαών, όσους έθεσαν την επιστήμη τους στην υπηρεσία της ευημερίας της εργατικής τάξης, η ιστορία τους έχει δικαιώσει. Τελικά, αν θέλουμε «να λεγόμαστε άνθρωποι», πρέπει, ως φοιτητές-τριες σήμερα και ως ερευνητές αύριο, να ορθώσουμε ανάστημα απέναντι στα σχέδια της κυβέρνησης να ντύσει τα Πανεπιστήμια μας “στα κακί”, μπροστά στην κλιμάκωση του ιμπεριαλιστικού πολέμου.

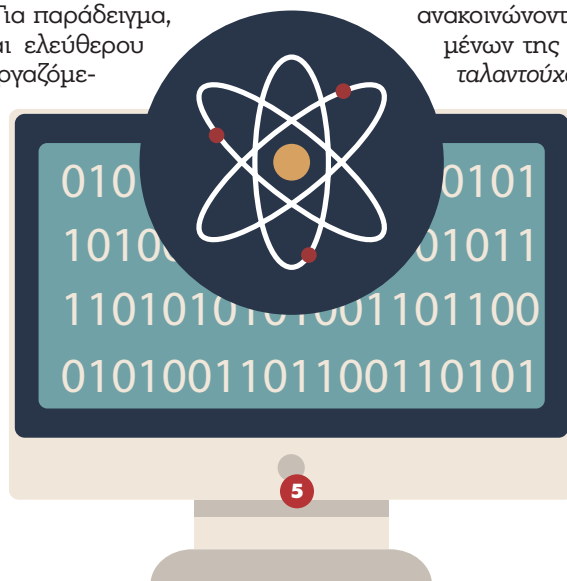
“Το πρόβλημα που σας παρουσιάζουμε είναι ξεκάθαρο, τρομακτικό και αναπόφευκτο: Θα υπογράψουμε το τέλος της ανθρώπινης φυλής ή θα πρέπει η ανθρωπότητα να αποκηρύξει τον πόλεμο.”

**Μανιφέστο Ράσελ-Αϊνστάιν
που συνυπέγραψαν
11 επιφανείς επιστήμονες της εποχής.**

Εργαζόμενος-η στον κλάδο της Πληροφορικής

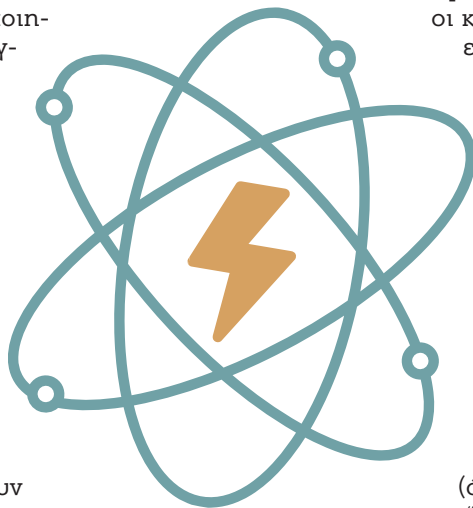
Πολλοί νέοι και νέες απόφοιτοι τμημάτων Φυσικής στρέφονται σε τομείς όπως η Πληροφορική και οι Τηλεπικοινωνίες. Η “μετάβαση” αυτή δεν είναι και τόσο εύκολη, αφού απαιτείται η παρακολούθηση μεταπτυχιακών προγραμμάτων ή πιστοποιήσεων με ιδιαίτερα υψηλό κόστος. Ο εργασιακός “παράδεισος” που παρουσιάζεται ως κανόνας για τον κλάδο της Πληροφορικής, καταρρίπτεται από τις συνθήκες εργασίας, τα ωράρια, την τεράστια εντατικοποίηση. Για παράδειγμα, τα όρια μεταξύ εργάσιμου και ελεύθερου χρόνου έχουν πλέον χαθεί, οι εργαζόμενοι σκέφτονται ακόμα και την ώρα του βραδινού φαγητού πώς θα λύσουν τα προβλήματα της δουλειάς τους για να προλάβουν τις προθεσμίες, τα deadlines. Στον κλάδο της Πληροφορικής, των τεράστιων τεχνολογικών κολοσσών, το χάσμα ανάμεσα στους μισθούς των εργαζομένων και τα γιγαντιαία κέρδη των

καπιταλιστών είναι ακόμα μεγαλύτερο! Τα κέρδη τους είναι η απόδειξη της εκτόξευσης της παραγωγικότητας της εργασίας, της εκτόξευσης της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης. Δεκάδες χιλιάδες ειδικευμένοι εργαζόμενοι απολύθηκαν τα τελευταία χρόνια από ψηφιακούς-τεχνολογικούς κολοσσούς στο όνομα της “ανταγωνιστικότητας”; Αλήθεια, οι εργαζόμενοι αυτοί δεν ήταν ανταγωνιστικοί; Ας απαντήσει ο Mark Zuckerberg για εμάς, ανακοινώνοντας την απόλυση 11.000 εργαζομένων της “Meta”: «Καθένας από εσάς είναι ταλαντούχος, παθιασμένος (...) έπαιξε ρόλο στη δημιουργία των προϊόντων που χρησιμοποιούν δισεκατομμύρια άνθρωποι για να επικοινωνούν». Είναι φανερό ότι η ανάπτυξη του συγκεκριμένου κλάδου όχι μόνο δε βελτιώνει σταθερά τους όρους ζωής και εργασίας για τους εργαζόμενους, αλλά αντίθετα, εκτινάσσει την εντατικοποίηση και την εργασιακή επισφάλεια.

Εργαζόμενος-η στον κλάδο της Ενέργειας

Ακόμα μια “διέξοδος” πολλών νέων πτυχιούχων Τμημάτων Φυσικής είναι η απασχόληση στην ενεργειακή βιομηχανία. Κι εδώ είναι έκδηλη η απόσπαση του πτυχίου από το επάγγελμα. Το κυνήγι πιστοποιήσεων και η παρακολούθηση προγραμμάτων ή η εκπόνηση πρακτικής άσκησης με μισθό “πείνας” σε κάποιο ενεργειακό μονοπώλιο πριν τη μόνιμη πρόσληψη είναι μάλλον κανόνας παρά εξαίρεση. Χαρακτηριστικά, για να εργαστείς ως ενεργειακός επιθεωρητής, απαιτείται η απόκτηση συγκεκριμένου επί πληρωμή πιστοποιητικού, παρόλο που τυπικά το επαγγελματικό δικαίωμα περιλαμβάνεται στο πτυχίο του Φυσικού. Πρόκειται για έναν κλάδο που αποτέλεσε και αποτελεί τη “ναυαρχίδα” των αστικών σχεδιασμών τόσο σε εγχώριο επίπεδο, όσο και σε διεθνές, με σημαντική χρηματοδότηση των μονοπωλίων από ευρωπαϊκά και άλλα ταμεία, αφού είναι στρατηγικής σημασίας στα πλαίσια του διεθνούς ανταγωνισμού. Τα προηγούμενα χρόνια, στα πλαίσια της “πράσινης μετάβασης” έχουν φορτωθεί στον λαό τεράστια βάρη με “πράσινους φόρους” και εκτόξευση των τιμών του ρεύματος. Είναι χαρακτηριστικό ότι με τη λεγόμενη “στροφή στις ΑΠΕ” κι άλλες μορφές της “πράσινης ενέργειας”, έκλεισαν τα προηγούμενα χρόνια δεκάδες βιομηχανίες που απασχολούσαν χιλιάδες εργαζόμενους. Σήμερα, σε συνθήκες πολεμικής προετοιμασίας, αλλά και προσπάθειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης να “απεξαρτηθεί” από το

ρώσικο φυσικό αέριο γίνεται προσπάθεια να μετατραπεί η χώρα μας σε κόμβο εισόδου αμερικάνικου υδροποιημένου αερίου (LNG), ενώ ταυτόχρονα προχωράνε οι μπίζνες με τεράστιους μονοπωλιακούς ομίλους όπως η Chevron για κοιτάσματα πετρελαίου. Το κυνήγι του μέγιστου καπιταλιστικού κέρδους κάνει τη χώρα μας μαγνήτη κινδύνων, ενώ αφήνει ξεκρέμαστους δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενους σε κάθε “απότομη στροφή” και αλλαγή προσανατολισμού που σε μία νύχτα αποφασίζουν οι καπιταλιστές. Όσο για τις συνθήκες εργασίας στον κλάδο, το παραπέρα χτύπημα των εργασιακών δικαιωμάτων αποτέλεσε όρο για τον επενδυτικό “παράδεισο” των ΑΠΕ τα προηγούμενα χρόνια και το ίδιο ισχύει τώρα για την ενίσχυση των διαφόρων “πετρελαιάδων” κ.ά. Είναι μεγάλο ζήτημα η διεύρυνση των όμηνων και δημνών συμβάσεων και των “εργολαβικών” εργαζομένων σε πολλούς χώρους δουλειάς, με χειρότερους όρους αμοιβής και εργασίας. Οι ατομικές συμβάσεις (όπως στη ΔΕΗ οι ανανεώσιμες) και τα “μπλοκάκια” αποτελούν σύγχρονα δεσμά των εργαζομένων, ενώ η εντατικοποίηση και σε πολλές περιπτώσεις το ανύπαρκτο πλέον 8ωρο αποτελούν τον κανόνα σε πολλές εταιρείες. Ταυτόχρονα, η υγιεινή και ασφάλεια στους χώρους δουλειάς γίνονται θυσία στον βωμό των κερδών όπως αποδεικνύουν τα δεκάδες εργοδοτικά εγκλήματα κάθε χρόνο ή η πρόσφατη πυρκαγιά στα καζάνια της Motor Oil στο Πέραμα.

Οι φυσικοί επιστήμονες είμαστε αναγκαίοι!

Αν σπουδάζεις Φυσική και προβληματίζεσαι για το μέλλον σου, η ΚΝΕ σου λέει ξεκάθαρα: Οι απόφοιτοι του τμήματος είναι απαραίτητοι. Όλοι χρειαζόμαστε και όλοι μπορούμε να δουλέψουμε στο αντικείμενο των σπουδών μας με σταθερή δουλειά και μισθό που να καλύπτει τις ανάγκες μας, με την προϋπόθεση να βαδίσουμε σε άλλο δρόμο, στον δρόμο της ανατροπής, για τον σοσιαλισμό.

Υπάρχει άλλος δρόμος;

Κόντρα σε αυτή την κατάσταση υπάρχει εναλλακτική. Είναι η πρόταση του ΚΚΕ και της ΚΝΕ για μια άλλη κοινωνία: Την κοινωνία που καταργεί την καπιταλιστική ατομική ιδιοκτησία στα συγκεκριμένα μέσα παραγωγής, στηρίζεται στην κοινωνική ιδιοκτησία και τον επιστημονικό κεντρικό σχεδιασμό. Είναι η κοινωνία του σοσιαλισμού-κομμουνισμού. Σε αυτήν, η επιστήμη — όπως και το σύνολο της οικονομίας — θα αναπτύσσεται με άξονα τις διευρυνόμενες κοινωνικές ανάγκες κι όχι το καπιταλιστικό κέρδος.

Στο πρώτο σοσιαλιστικό κράτος στον κόσμο, τη Σοβιετική Ένωση (ΕΣΣΔ), η εργατική εξουσία απέδειξε την απελευθερωτική δύναμη των νέων σχέσεων παραγωγής, της κατάργησης του κριτηρίου του κέρδους! Χιλιάδες σοβιετικοί επιστήμονες, φυσικοί, μεγαλούργησαν και τιμήθηκαν για το έργο τους.

4/10/1957

Εκτόξευση του πρώτου τεχνητού δορυφόρου της Γης “Σπούτνικ 1” από την ΕΣΣΔ.

10/ 12/1958

Απονέμεται στον Πάβελ Αλεξέγιεβιτς Τσερένκοφ το βραβείο Νόμπελ για την ανακάλυψη της ακτινοβολίας Τσερένκοφ.

12/4/1961

Ο Γιούρι Γκαγκάριν της ΕΣΣΔ γίνεται, ο πρώτος άνθρωπος που ταξίδεψε στο διάστημα.

16/6/1963

Η Βαλεντίνα Τερεσκόβα γίνεται η πρώτη γυναίκα που ταξίδεψε στο Διάστημα.

18/3/1965

Ο πρώτος περίπατος ανθρώπου στο Διάστημα από τον σοβιετικό Αλεξέι Λεόνοφ.

31/1/1966

Πρώτη επιτυχής προσσελήνωση και λήψη φωτογραφιών της επιφάνειας της Σελήνης, από το “Λούνα 9”.

19/4/1971

Εκτόξευση του πρώτου στον κόσμο διαστημικού σταθμού “Σαλιούτ 1”.

3/12/1971

Το “Μαρς 3” πραγματοποιεί την πρώτη προσεδάφιση στον Άρη.

Σήμερα υπάρχουν όλες οι δυνατότητες για διαρκή επιμόρφωση των επιστημόνων, για απόκτηση νέας γνώσης ώστε να συμβάλλουμε στην εξέλιξη της θεωρίας, της πρακτικής εφαρμογής της επιστήμης μας, χωρίς οικονομικούς περιορισμούς, όπως για παράδειγμα να πρέπει να “βρεθεί” χρηματοδότηση από κάποια επιχείρηση. Πόσο διαφορετικά θα ήταν τα πράγματα σήμερα, αν η τεχνητή νοημοσύνη εφαρμόζονταν, αντί για την ακριβή στόχευση στρατιωτικών στόχων για χάρη των ιμπεριαλιστικών στρατών, για την ακριβή μελέτη της ατμοσφαιρικής ρύπανσης, για την πρόβλεψη φυσικών καταστροφών και την οργάνωση σχεδίου αντιμετώπισης κ.λπ. Πόσο διαφορετική θα ήταν η κατάσταση αν οι νέες τεχνολογίες αναπτύσσονταν και αξιοποιούνταν με κριτήριο τη γνώση του κόσμου, του σύμπαντος και των νόμων του, αν προσανατολίζονταν στην ελάφρυνση του ανθρώπινου μόχθου;

Η πραγματική διέξοδος βρίσκεται στην πρόταση του ΚΚΕ!

Οι σημερινές δυνατότητες μπορούν να αξιοποιηθούν προς όφελος της κοινωνικής πλειοψηφίας. Η σοσιαλιστική-κομμουνιστική κοινωνία βάζει στο επίκεντρο τον άνθρωπο και τις κοινωνικές ανάγκες, οι οποίες μπορούν να ικανοποιηθούν μόνο αν φύγει από τη μέση το κριτήριο του κέρδους, με τη συμμετοχή των ίδιων των εργαζομένων στις αποφάσεις για το “τι, πώς και πόσο” θα παραχθεί, με εργατική εξουσία και επιστημονικό κεντρικό σχεδιασμό που θα αξιοποιεί τις νέες τεχνολογίες, τις σύγχρονες κρατικές υποδομές και μέσα παραγωγής, το εργατικό δυναμικό με σύγχρονη εκπαίδευση, το επιστημονικό και τεχνικό δυναμικό. Σε αυτό το πλαίσιο, η επιστήμη της φυσικής θα συνδέεται με την οικονομία και την κοινωνία, που κριτήριο έχει την κάλυψη των συνεχώς διευρυνόμενων κοινωνικών αναγκών.

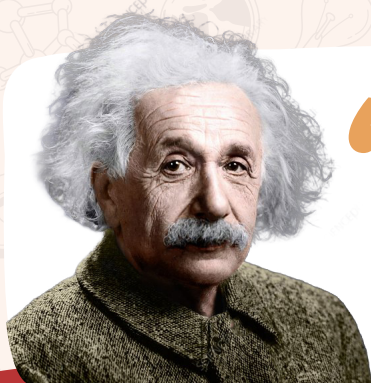
Γι' αυτό:

- Θα παρέχεται σε ένα αποκλειστικά δημόσιο και πραγματικά δωρεάν Πανεπιστήμιο, με κατάρτιση κάθε επιχειρηματικής δράσης, με σύγχρονες υλικο-τεχνικές υποδομές και εξοπλισμό, επαρκές διδακτικό προσωπικό πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης. Με συγγράμματα και προγράμματα σπουδών που θα ανανεώνονται και θα αναβαθμίζονται, ώστε να ανταποκρίνονται στα σύγχρονα επιστημονικά δεδομένα.
- Θα συμβάλλει στην ολόπλευρη γνώση και κατάρτιση της μεθοδολογίας της Φυσικής επιστήμης και της έρευνας, απαλλαγμένη από αναχρονιστικές αντιλήψεις, που θα εξοπλίζει τους νέους επιστήμονες για την επιτυχή ολοκλήρωση του ρόλου τους. Θα εξασφαλίζεται η πρακτική επαφή με την επιστήμη μας στο πεδίο, μέσα από την πρακτική άσκηση, η οποία πραγματοποιείται με ευθύνη της κοινωνίας και του ανάλογου πανεπιστημιακού φορέα.
- Θα συνεισφέρει σημαντικά στην κεντρικά σχεδιασμένη ανάπτυξη της επιστημονικής έρευνας με κριτήριο την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών, την ανά-

πτυξη της κοινωνικής ευημερίας. Σε αυτό το έδαφος θα εξασφαλίζονται όλα τα απαραίτητα μέσα για να αφοσιώνεται απρόσκοπτα στο έργο του το ερευνητικό προσωπικό.

- Θα αξιοποιείται πολύπλευρα με κριτήριο την κάλυψη των διευρυνόμενων κοινωνικών αναγκών σε κλάδους που σήμερα βρίσκονται στην απαξίωση, λόγω ιεραρχήσεων του κεφαλαίου. Για παράδειγμα, στην Ενέργεια δημιουργώντας υποδομή για «την αξιοποίηση όλων των εγχώριων πηγών ενέργειας, π.χ., λιγνίτη, υδροηλεκτρική, αιολική, ηλιακή, πετρέλαιο και φυσικό αέριο κ.λπ., τη συστηματική έρευνα και εξεύρεση νέων πηγών, την επιδίωξη διακρατικής αμοιβαία επωφελούς συνεργασίας» (Πρόγραμμα ΚΚΕ)

Σε αυτό το έδαφος ο επιστήμονας-φυσικός θα εργάζεται με πλήρη δικαιώματα, με εξασφαλισμένη εργασία πάνω στο αντικείμενο, μέσα στην παραγωγική διαδικασία και τον έλεγχό της, στο πλαίσιο της κοινωνικοποιημένης παραγωγής, με ισχυρό κίνητρο για συμμετοχή στην ανάπτυξη της επιστήμης και των μεθόδων της, την ίδια την ικανοποίηση των κοινωνικών αναγκών, την κοινωνική πρόοδο.

“Έχω πειστεί ότι δεν υπάρχει παρά ένας τρόπος να περιοριστούν αυτά τα δεινά: η εγκαθίδρυση μιας σοσιαλιστικής κοινωνίας με ένα εκπαιδευτικό σύστημα που έχει κοινωνικούς στόχους.”

Άλμπερτ Αϊνστάιν
από την έκθεση του «Γιατί Σοσιαλισμός;»

Διαλέγουμε τον δρόμο του αγώνα για τις σύγχρονες ανάγκες μας!

Δυναμώνουμε τον αγώνα, μέσα από τους φοιτητικούς μας συλλόγους, σε συμπόρευση με το εργατικό-λαϊκό κίνημα. Βάζουμε στο στόχαστρο τον πραγματικό, κοινό μας αντίπαλο που είναι τα μονοπώλια, οι κυβερνήσεις όλων των αποχρώσεων, το κράτος τους που δολοφονεί για τα κέρδη των λίγων. Με τον αγώνα μας, οι φοιτητές και φοιτήτριες των Τμημάτων Φυσικής, είχαμε μεγάλες κατακτήσεις τα προηγούμενα χρόνια! Δυναμώνοντας τους Συλλόγους μας μπορούμε να πετύχουμε πολλά περισσότερα! Υπάρχουν όλες οι προϋποθέσεις να σπουδάζουμε σε ένα αποκλειστικά δημόσιο, πραγματικά δωρεάν, σύγχρονο Πανεπιστήμιο, να έχουμε πτυχία με αξία και δουλειά με δικαιώματα.

- Να εκπαιδευόμαστε με βάση δωρεάν σύγχρονα συγγράμματα, εργαλεία, αναλώσιμα σε ανάλογες του 21^{ου} αιώνα υποδομές.
- Να εξελισσόμαστε στην επιστήμη μας, χωρίς κανέναν οικονομικό ή άλλον περιορισμό.

- Να αποφοιτούμε με πτυχίο Φυσικού που θα δίνει τη δυνατότητα άσκησης της φυσικής επιστήμης σε όλο το εύρος της. Στο πτυχίο μας να εμπεριέχεται όλη η αναγκαία γνώση για την άσκηση του επαγγέλματος και να αποτελεί τη μοναδική προϋπόθεση για την πλήρη πρόσβαση στο επάγγελμα.

- Να εργαστούμε με σύγχρονα εργασιακά, ασφαλιστικά, κοινωνικά και ατομικά δικαιώματα. Με πλήρη και σταθερή εργασία, με υπογραφή Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας και πραγματικές αυξήσεις στους μισθούς.

Σε αυτήν την κατεύθυνση μπορούμε να ανοίξουμε τον δρόμο για συνολικότερες ανατροπές, για μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, τον Σοσιαλισμό, όπου η επιστήμη μας θα γίνει ακόμα ένα εργαλείο κοινωνικής απελευθέρωσης της ανθρωπότητας.